

Stockholm den 15 mars 2016

Till den det berör,

Mitt namn är Josefina Lindvall. Jag är en av de yrkesverksamma danskonstnärer som är medlem i Danscentrum Stockholm sedan länge och därmed har god kännedom om vad Danscentrum fyller för funktion och roll rent praktiskt och konkret i mitt och andra dansares yrkesutövande, och därmed också Danscentrums roll för upprätthållande och utveckling av den fria danskonsten på Stockholms kulturarena.

Anledningen till att jag skriver detta är att jag vill påtala att de nerskärningar som Danscentrum nu står inför som skulle innebära att organisationen tvingas vidta åtgärder i form av att bl.a. byta lokaler och frisätta personal, kommer att få förödande konsekvenser för branschens fria konstnärer/dansare. Konsekvenser som jag tror att många i beslutande ställning inte inser vidden av, och därmed kanske inte är medvetet beredda att ta, i egentlig mening. Men som kommer att bli verklighet. En nerskärning av Danscentrums verksamhet kommer att innebära många färre arbetstillfällen för oss dansare. Det betyder också direkt ökade kostnader för arbetslöshet (också det offentliga medel).

För mig, som i dagsläget är en av de yrkesverksamma dansare som genom medlemskapet i Danscentrums, vistas i deras lokaler mycket/ofta, skulle dessa nedskärningar innebära nästintill detsamma som att lägga ner den fria dansen i Stockholm. Den tillgängliga branschkollegiala mötesplatsen för nätverkande, erfarenhetsutbyte och därmed plattform för nya jobbmöjligheter, såväl i form av kreativt nyskapande som i tilldelning av befintliga jobbmöjligheter, försvinner. Inser beslutfattare vad det betyder? Danscentrum är en av de viktigaste förutsättningarna de Stockholmsbaserade och utominstitutionella danskonstnärerna har att tillgå. Utan Danscentrums nuvarande roll som plattform slås den del av danssverige, som utgörs av fria danskonstnärer, ut. Det är också absolut nödvändigt att Danscentrum finns kvar i sin nuvarande roll och position (och gärna utökar sin verksamhet) för att upprätthålla en balans gentemot den institutionella scenkonsten. Det är ytterst en fråga om demokrati.

Min upplevelse har länge varit att de mest förödande av de kulturpolitiska nedskärningarna som sker (och pågår konstant), faktiskt sker i form av kulturpolitikens passiva förhållningssätt gentemot rådande inflation och andra indexrörelser på den ekonomiska marknaden. Därför hävdar jag att den stundande hyreshöjningen är tämligen irrelevant som ursäkt ("för höga omkostnader") som orsak till den kris Danscentrum hamnat i. Orsaken är alltså att det sker en (om möjligt ofrivillig) konstant nerdragning som kraftigt urholkar kulturens position i samhället och i detta fall möjligheten till överlevnad för oss utövande konstnärer. Det är där det riktigt stora problemet ligger!

Effekten av de nedskärningar som hotar Danscentrum Stockholm idag är betydligt större än vad siffrorna visar. En hel grupp yrkesutövande dansare kommer att få kraftigt minskade jobbmöjligheter direkt som indirekt. Arbetslöshet kostar samhället långt mer än siffrorna vi nu pratar om relaterat till Danscentrums hyreskostnader och ekonomiska trångmål. Därför måste den hyresekonomiska problematiken som isolerad fråga, lösas.

Vi, som fria danskonstnärer har redan en mycket utsatt situation och utan Danscentrum Stockholm kan jag inte se hur vi skulle kunna fortsätta (överleva) på en öppen marknad. Det

som riskerar hända nu, leder direkt till ökad arbetslöshet (långt utöver den ovan nämnda "frisättningen" av Danscentrum Stockholms personal) och därmed ökade kostnader för samhället (och enskilt lidande).

Danscentrums viktiga roll på och för arbetsmarknaden är:

Som arrangör av daglig träning i nutida teknik möjliggör de för dansarna att upprätthålla deras redan ackumulerade förmåga (kunskap/utbildning/fortbildning/kompetensutveckling) genom att de får vidareutvecklas samt stöd i form av den produktionservice, rådgivning och förmedling av produktioner/projekt Danscentrum tillhandahåller deras medlemmar.

Danscentrum Stockholm är mer än bara relevanta i sammanhanget - de är förutsättningen.

Danscentrums omedelbara koppling till arbetsmarknaden - på Danscentrum finner du (och skapar) arbetsmarknaden själv.

En plats/plattform för kompetensutveckling där mångfalden tar sig flera parallella uttryck; från gränsöverskridande scenkonstformer och dansteknik/estetik/koreografi från stilistisk- till individnivå där nyexaminerade dansare möter välrenommerade koreografer, lär känna väletablerade branschkollegor och får ta del av en oändlig mängd outtalad kunskap.

Kulturarbetsmarknaden idag är näst intill obefintlig (läs gärna avhandlingen; Kulturpolitik – Styrning på avstånd av Bengt Jacobsson, om beskrivningen känns obekant. Det finns många relevanta avhandlingar i ämnet). Och under det rådande kulturklimatet har Danscentrum Stockholm visat sig vara avgörande för de Stockholmsbaserade danskonstnärerna och detta på en daglig basis. Allt annat än att utöka deras stöd är bristande kompetens. Det är väl känt för alla att *det inte går att bromsa sig ur en uppförbacke* - . Det som behövs för att klara krisen är ökade anslag och krafttag på alla nivåer.

Deras geografiska tillgänglighet (deras nuvarande adress) med deras studios, vilka nyttjas flitigt för produktion, repetition och presentation är en förutsättning för målen som ligger bakom deras verksamhetsbeskrivning, och uppdrag.

Nedskärningar som drabbar en så drivande aktör som arbetar för danskonstnärernas förbättrade villkor (och ökad branschnärvaro i samhället) innebär direkt försämrade villkor för danssverige i sin helhet och för branschens "fria danskonstnärer" i synnerhet. Är det den riktningen ni beslutsfattare vill gå? Kulturpolitiskt kan man lika gärna gå ut och säga att man är beredd att ta död på alla förutsättningar för den fria dansen.

Jag är utbildad i Holland och Ungern och har även varit yrkesverksam i Tyskland och USA, och det jag sett av hur ekonomiska styrmedel dikterar villkoren för kulturen och kulturens position i ett land gör att jag har imponerats av hur flitigt Danscentrum Stockholm jobbat och medvetet förvaltat sina medel. Jag tvivlar på att det går att hitta någon annan aktör som skulle kunna förvalta de medel Danscentrum Stockholm fått att tillgå, på ett så bra sätt. Personligen känner jag att Danscentrum är den mesta (och kanske nästintill den enda) plattformen, av de mötesplatser jag rör mig mellan, som verkligen ser till mina intressen som danskonstnär.

Det skulle vara en kulturpolitisk pinsamhet att tvinga Danscentrum Stockholm ner på knä på detta sätt. Min uppmaning är: Gör ett genomtänkt klokt val och ge förutsättningar att behålla Danscentrum i dess nuvarande roll och position (även den geografiska).

Med vänlig hälsning,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Josefina Lindvall', written in a cursive style.

Josefina Lindvall,
Dansare, koreograf och medlem i Danscentrum Stockholm.